

[Thorndahl]

er den reelle binding i denne formulering, som jeg forstår at hr. Dræbye selv har været med til at tilvejebringe.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg bliver nødt til at sige to ting til hr. Dræbye. For det første, at det er muligt, at ordet selvstændighed ikke indgik i min ordførertale ved første behandling, men det er i hvert fald hævet over enhver tvivl, at min ordførertale var en klar afstandtagen fra det forslag, som vi blev præsenteret for, og det vil hr. Dræbye kunne overbevise sig om ved at læse ordførertalen igennem.

Det andet, som jeg synes det er vigtigt at understrege – og dér tror jeg nok at hr. Dræbye og jeg er enige – er, at der er grund til at vise respekt for indgåede aftaler i en meget vid udstrækning. Men jeg føler stadig væk, at hr. Dræbyes gamle partifælle Hørups ord om, at ingen er over og ingen ved siden af folketinget, stadig væk har gyldighed. Vi skal selvfølgelig respektere alt det arbejde, der er gjort i de kommunale organisationer, men det betyder ikke, at vi ikke må ændre et komma. Vi har ændret nogle få procent for at sikre en selvstændighed, som vi har fundet afgørende.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg skal kort sige til hr. Thorndahl, at juridiske bindinger er for mig helt uinteressante. Det, der er det afgørende, er, at der ligger en klar politisk binding i de formuleringer, der er tale om her på de tre områder, som jeg omtalte, og det var også den argumentation, jeg anvendte, hvis hr. Thorndahl hørte efter. Jeg sagde udtrykkeligt med henvisning til, hvordan flertalsforholdene i folketinget var, at det drejede sig om, at man skulle administrere aftalen i den ånd, den var lavet.

Men så skal jeg lige sige til hr. Svend Erik Hovmand, at det hjælper altså ikke noget, at han ikke rigtig kan huske sin egen ordførertale fra første behandling. Der var ikke tale om, at hr. Svend Erik Hovmand lagde klar afstand til de forslag, sådan som han udtrykte det nu. Han sagde, at han ville betragte det med en sund skepsis, og uanset at man altid kan have forskellige opfattelser af det

danske sprog, mener jeg måske nok, at man kan påstå, at »klar afstand« er stærkere og mere afstandtagende end »sund skepsis«.

Tyroll (VS):

Situationen ved første behandling var jo den, at der var udbredt modstand mod udformningen af disse lovforslag. Regeringen havde helt klart ikke noget flertal for en gennemførelse af forslagene i deres nuværende udformning. Samtidig markerede såvel personale som patienter stor modstand mod forslagene. De ønsker såvel Finseninstitutet som Hornbæk bevaret. Bevaringen er selvfølgelig ensbetydende med en reovering af bygningerne og sikring af midler til dette. Der lægges vægt på at bevare de nuværende rammer, rammer, der gør, at instituttet ikke er stort og uoverskueligt som de mammuthospitaler, der bygges i dag, og som netop hospitalsplanerne i hovedstadsområdet er baseret på.

Desuden er der på Finseninstitutet bedre normeringer end på andre hospitaler – endnu, må man nok tilføje. Derfor fungerer personale og patienter langt bedre sammen end andre steder, hvor personalet i højere grad stresser af sted. Det er langt bedre for patienterne at være på Finseninstitutet end på andre hospitaler. Det har patienterne klart givet udtryk for.

På trods af disse forhold forsøger regeringen at komme så langt som muligt med de oprindelige lovforslag. Ikke én eneste ændring er der lagt op til i lovforslagene. Der indflettes nogle vage hensigtserklæringer i betænkningen, og de er helt utilstrækkelige efter VS' mening til at sikre patienternes og personalets interesser. En tilfredsstillende ordning ud fra de nuværende forhold må i det mindste betyde, at Finsen og Hornbæk får egne bestyrelser og ligeledes kommer til at optræde selvstændigt på finansloven.

Hermed er VS godt nok ikke tilfreds, men vi ser i øjnene, at vi ikke kan komme igennem med at skabe egentlige muligheder for at gøre institutionerne bruger- og personalestyret. Dertil har de faglige organisationer ikke taget sundhedspolitikken tilstrækkelig alvorligt. Men trods alt mener vi, at det med egen bestyrelse og eget budget vil blive vanskeligere for bureaukraterne her, der er tilhængere af mammuthospitalerne, at gennemføre deres forehavender.